

на Столична община, отговарящ за направление "Зелена система, екология и земеползване", с което е поискано предоставянето на следната информация: т.1 Актуализиран идеен проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък"; т.2 Предпроектно проучване към проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък", вкл. приложения и анекси; т.3 Анализ разходи-ползи към проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък", вкл. приложения и анекси; т.4 Анализ за съответствие с политиката на ЕС за изменение на климата за проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък", вкл. приложения и анекси; т.5 Анализ на осъществимостта /feasibility analysis/ за проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък", вкл. приложения и анекси; т.6 Анализ за наличието на държавни помощи при реализацията на проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък", вкл. приложения и анекси.

С решение № СОА17-ОИ94-110/27.03.2017 г. на заместник-кмета на Столична община, отговарящ за направление "Зелена система, екология и земеползване" е отказан достъп до поисканата обществена информация по т. 1 от заявлението с мотиви, че информацията не попада сред обстоятелствата по чл. 19 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), определящи обхвата на информацията за околната среда, като такава информация (за околната среда) във връзка с осъществяване на инвестиционното намерение се съдържа в доклада за ОВОС и постановеното решение по ОВОС за одобряване на инвестиционното намерение, публикуван на посочения в решението интернет адрес. Освен това е изложен довод, че към момента, за Актуализирания идеен проект "Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF отпадък" не е извършено оценяване за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите, като предоставянето на Актуализирания идеен проект преди откриване на процедурата по Закона за обществените пръчки (ЗОП) ще наруши принципите по чл. 2, ал. 1 от ЗОП, а и съдържа "мнения" по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ. Също така е посочено, че с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация, но и за да се осигури равнопоставеност, съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗДОИ, задължение за всеки ръководител на административна структура е периодично да публикува актуална информация, като една от тях е именно информацията за провеждани обществени поръчки, определена за публикуване в профил на купувача, съгласно изискванията на ЗОП. Не е налице надделяващ обществен интерес, като предоставянето на тази информация към момента няма да допринесе за повишаване прозрачността и отчетността, тъй като информацията от една страна не е окончателна, а от друга може да има за последица нарушаване на принципа за равнопоставеност, предвиден в ЗОП. По отношение на исканата информация по т. 2 – 6, заявителят е уведомен, че Столична община не разполага с окончателните актуализирани анализи към настоящия момент.

В мотивите на решението на АССГ е прието, че оспореното пред него решение е незаконосъобразно. По отношение на отказът по т. 1 от решението съдът е приел, че исканата информация не попада в хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Съдът е посочил, че редът и условията на предоставяне на достъп по информация за околната среда е регламентиран в Закона за опазване на околната среда (ЗООС), който е специален спрямо общия ЗДОИ. В чл. 20 на ЗООС са визирани конкретни основания за отказ на достъп до търсената информация за околната среда,

които изключват приложението на разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, уреждаща хипотезите на отказ по този закон. ЗООС се явява специален спрямо ЗДОИ, поради което основанието за отказ за предоставяне на информация би могло да бъде само сред изброените в чл. 20 от ЗООС, а административното производство по подаденото заявление е следвало да протече по реда, предвиден в ЗООС, а не по ЗДОИ, както е протекло. Предвид липсата на постановен с решението изричен диспозитив относно т.2-6 от заявлението, съдът е приел, че по тях е формиран мълчалив отказ за предоставяне на поисканата информация, който е незаконосъобразен, тъй като ЗДОИ изисква изрично произнасяне с решение, аналогично е и изискването на чл. 20, ал. 4 от ЗООС, в който текст също е предвидено, че отказът следва да има формата на решение. По тези съображения административният акт е приет за незаконосъобразен и е отменен, отменен е и мълчаливият отказ по т. 2- 6 от заявлението, като преписката е върната на задължения субект за ново произнасяне.

Касационната инстанция счита, че оспореното решение е правилно.

На основание чл. 17 от Закона за опазване на околната среда всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен правен интерес. ЗООС се явява специален закон по отношение на ЗДОИ, тъй като в ЗООС изрично е предвидена глава II, озаглавена "Информация за околната среда". В чл. 19 от ЗООС се съдържа определение на "информация за околната среда", което в своя обхват включва както информация за компонентите и факторите, които влияят и определят състоянието на околната среда, така и широк кръг от дейности и обстоятелства, свързани с човешкото здраве и безопасност, условията за живот на хората и пр., доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на елементите на околната среда. Правото на информация, разгледано в контекста на основното право на гражданите на благоприятна и здравословна околна среда, прокламирано в чл. 55 от Конституцията на Република България, може да бъде ограничавано само в случаите на чл. 20, ал. 1, т. 1 - 6 от ЗООС. В случая, за да постанови обжалвания отказ по т. 1 от подаденото заявление, административният орган не се е позовал на някой от фактическите състави от приложимата правна норма, а е счел, че са изпълнени предпоставките по чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Както правилно е приел решаващият съд, отказът по т.1 е незаконосъобразен, тъй като редът и условията за предоставяне на достъп до търсената информация за околната среда е регламентиран в Закона за опазване на околната среда, който е специален спрямо общия Закон за достъп до обществена информация.

Решението на заместник-кмета на Столична община, в частта, с която заявителят е уведомен, че по отношение на поисканата в т. 2 - 6 от подаденото заявление информация, Столична община не разполага с окончателните актуализирани анализи към настоящия момент, правилно е разгледано като мълчалив отказ да бъде предоставена поисканата информация, доколкото независимо от уведомителната част в него, не може да бъде определено като неподлежащо на оспорване уведомление по чл. 33 от ЗДОИ. Съдът правилно е посочил, че редът и условията на предоставяне на достъп до информация за околната среда е регламентиран в ЗООС, който е специален спрямо общия ЗДОИ. Още повече, че във втората част на решението липсва изявление, че задълженият субект няма данни за местонахождението на търсената информация. Според установената съдебна практика само актът, с който задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ уведомява заявителя, че не разполага с исканата обществена информация и няма данни относно нейното местонахождение не подлежи на оспорване по реда на АПК.

Обосновани са и правните изводи на съда, че съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, като съгласно чл. 20, ал. 4 от

ЗООС при вземане на решение за отказ за предоставяне на достъп до информация за околната среда, същото следва да бъде в писмена форма. С оглед отношението специален към общ закон, за неуредените материалноправни въпроси в специалния закон следва да се приложат правилата на общия закон.

Поради изложеното решение на АССГ, като обосновано, съответстващо на разпоредбите на материалния закон и постановено при липса на съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

В съдебно заседание ответникът по касацията претендира заплащане на разноски пред касационната инстанция, но не са представени доказателства за направени такива, поради което разноски не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, Пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 612 от 02.02.2018 г., постановено по адм. дело № 4474/2017 г. на Административен съд - София-град, Второ отделение, 39 състав. Решението не подлежи на обжалване.